

Komary z ciepłych, wilgotnych regionów tropikalnych i subtropikalnych są wektorami wielu groźnych chorób ludzi i zwierząt. Do niedawna owady te nie stanowiły zagrożenia dla północnych krajów europejskich, w tym Polski, lecz znaczne ocieplenie klimatu sprzyja rozprzestrzenianiu się komarów na rejony do tej pory od nich wolne. Dirofilarioza sercowa u psa to jedna z niebezpiecznych odmian chorób przenoszonych przez komary. Co gorsza, mogą się nią zarazić również ludzie.

Zdjęcie ilustracyjne Adobe Stock

Wektor chorobotwórczy - komar

Samica komara, podobnie, jak w przypadku podskórnej dirofilariozy u psów, jest nośnikiem inwazyjnej formy nicienia *Dirofilaria*.

Pożywiając się krwią swej ofiary jednocześnie infekuje jej układ krwionośny mikrofilariami nicienia.

Samica komara jest żywicielem pośrednim dla pasożyta, a do pełnego cyklu rozwojowego

potrzebny jest nicieniowi jeszcze żywiciel ostateczny (pies, kot, fretka itp.) oraz sprzyjające czynniki zewnętrzne: temperatura powyżej 20°C i czas. Im temperatura zewnętrzna jest wyższa, tym krótszy jest czas rozwojowy.

W jaki sposób komar przenosi pasożyta na swą ofiarę?

Samica komara do złożenia jaj potrzebuje krwi kręgowców. W tym celu wkłuwa się przez skórę zwierzęcia i wpuszcza do krwioobiegu niewielką ilość substancji zapobiegającej krzepnięciu.

Wraz ze śliną samica komara przekazuje bezwiednie swej ofierze inwazyjną formę pasożyta. Mikrofilaria przedostały się wcześniej do jej organizmu podczas żerowania na chorym na dirofilariozę zwierzęciu.

Komar jest pośrednim żywicielem dla nicienia sercowego. Potrzebuje organizmu owada, by przeistoczyć się w inwazyjną formę, zdolną do inwazji na żywiciela ostatecznego. Po osiągnięciu potrzebnej postaci, nicien przedostaje się w stronę otworu gębowego komara, gdzie czeka, aż owad rozpocznie żerowanie na kolejnym kręgowcu.

Po przeniknięciu do krwi żywiciela ostatecznego, mikrofilaria nicienia *D. immitis* przemieszczają się w stronę tętnicy płucnej i komory serca.

***Dirofilaria immitis* - dirofilarioza sercowa**

Dirofilarioza sercowa, zwana również robaczką serca jest chorobą, która w nasilonej postaci może doprowadzić do ciężkiej niewydolności wielonarządowej i śmierci zwierzęcia. Pasożyt bowiem gromadzi się w kluczowych dla życia narządach: tętnicy płucnej i komorze serca doprowadzając do poważnych zaburzeń w funkcjonowaniu organów (np. uszkodzenia nerek)

Symptomy dirofilariozy sercowej *D. immitis* u psa:

- niewydolność układu krążenia: nadciśnienie tętnicy płucnej, nadmierna krzepliwość krwi
- zaburzenia pracy serca: szmery, przerost komory serca (prawej)
- zaburzenia układu oddechowego: kaszel, stan zapalny miąższu płuc, duszności, spadek wydolności oddechowej
- krew w ślinie

- wodobrzusze
- gorączka
- osłabienie i nietolerancja wysiłkowa
- chudnięcie

Rozpoznanie dirofilariozy sercowej u psa

Podstawowymi badaniami w diagnozowaniu *D. immitis* u psa:

- zdjęcie rentgenowskie klatki piersiowej
- badanie elektrokardiografem
- test ELISA wykrywający we krwi przeciwciała
- szybkie testy diagnostyczne

Badania krwi na obecność dirofilariozy sercowej, podobnie jak w przypadku odmiany podskórnej choroby mogą dać wynik negatywnie ujemny, jeśli próbka krwi zostanie pobrana w tej fazie rozwojowej pasożyta, gdy mikrofilarie są jeszcze niewidoczne we krwi.

Terapia dirofilariozy u psa

Leczenie robaczycy serca u psa ma za podstawowe zadanie nie dopuścić do rozwoju dorosłych form pasożyta. Jeśli jednak nicień przeszedł do stadium dojrzałego, jedynym sposobem może być chirurgiczne usunięcie robaków. We wcześniejszych fazach choroby podaje się psu leki eliminujące larwy pasożyta.

Profilaktyka dirofilariozy

Wybierając się z psem w wilgotne, ciepłe rejony, gdzie spodziewamy się obecności komarów lub podróżując z podopiecznym w subtropikalne strefy należy zadbać o zabezpieczenie zwierzęcia preparatami odstrasżającymi owady.

Dirofilarioza to zoonoza

Nie wolno zapomnieć o sobie i najbliższych osobach, gdyż dirofilarioza jest zoonozą, czyli istnieje ryzyko przeniesienia pasożyta z psa na ludzki organizm wykorzystując do infestacji samice komara.

Dirofilarioza u ludzi przeważnie objawia się w sposób łagodniejszy niż u zwierząt, gdyż

człowiek jest dla tego pasożyta wyłącznie żywicielem przypadkowym. Ludzki układ immunologiczny radzi sobie z eliminacją i unieszkodliwieniem pasożyta, lecz nie wolno lekceważyć zagrożenia.

Dirofilarioza poskórna u człowieka objawia się guzkami pod naskórkiem. Zmiany skórne nie podlegają leczeniu farmakologicznemu, należy je natychmiast usunąć u lekarza chirurgii, by usunąć pasożyta z organizmu człowieka.

Przypadki dirofilariozy sercowej zostały zdiagnozowane u ludzi w USA, Japonii, Australii i południowej Europie.

Sercowo-płucna odmiana dirofilariozy u ludzi manifestuje się:

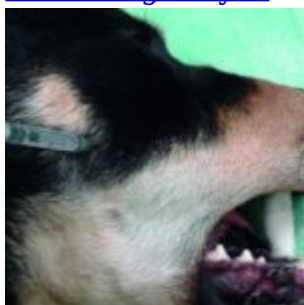
- krwiopluciem
- kaszlem
- problemami oddechowymi przypominającymi astmę

Leczenie farmakologiczne nie jest całkowicie skuteczne. W większości przypadków konieczne jest usunięcie pasożyta z organizmu podczas zabiegu chirurgicznego.

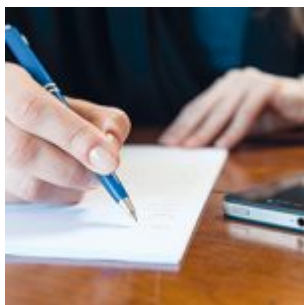
Promowane

- [Przegląd wirówek laboratoryjnych i analizatorów hematologicznych](#)

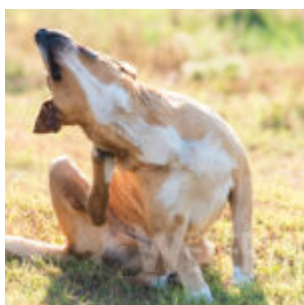
- [Wykorzystanie znieczuleń miejscowych podczas zabiegów stomatologicznych](#)

- [Leasing sprzętu weterynaryjnego - wymogi prawne i rynkowe](#)

- [Schronisko w „raju na ziemi”](#)

- [Swędzenie skóry u psa - przyczyny, leczenie i zapobieganie](#)